

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เพื่อรักษาของดีเอาไว้

ก่อนจึ่งหัน

กฎของพุทธศาสนานี้วางลงเป็นชั้น ๆ คือกฎของพุทธศาสนาสำหรับพุทธบริษัท แต่ก่อนมีภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ท่านแยกไว้เป็นชั้น ๆ สำหรับผู้ปฏิบัติ พระปฏิบัติตามแบบฉบับของพระ ภิกษุณีก็ปฏิบัติตามแบบภิกษุณี อุบาสกอุบาสิกา ก็มีแบบมีฉบับเป็นเครื่องปฏิบัติ ไม่ใช่ลูก ๆ ลาม ๆ ก้าวก่ายยุ่งไปหมด อย่างเมืองไทยเราที่พูดให้ชัดเจน หลวงตาบัวอยู่ในท่ามกลางเมืองไทย เมืองไทยนี้หากฎหาระเบียบไม่ได้ โลเลโลกเลกไปหมด อะไรก็โลเล เขาว่าอะไรดี คว้ามั้ม ๆ เร็วยิ่งกว่าลิงเมืองไทยเรา จะเอาอะไรมาเป็นแบบเป็นฉบับเป็นเนื้อเป็นหนังของตัวไม่ค่อยได้ แม้ที่สุดพระก็ยังเลอะเทอะไปได้ นี่คือการไม่มีกฎไม่มีระเบียบ มันไม่น่าดู

การแต่งเนื้อแต่งตัวเหมือนกัน เราไปดูซิประเทศเขา ประเทศไหน ๆ เครื่องวัดเครื่องตวงของเขา คือเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวเป็นสำคัญมาก พวกเราเลอะ ๆ มองไปทางนี้ไปเห็นหมา มองทางนั้นไปเห็นคน เครื่องแต่งตัวหมากับคนมันเหมือนกัน ที่ผิดกันอยู่บ้างก็คือหมามีหาง คนไม่มีหาง คนแพ้วหมา เมืองไทยเราคนแพ้วหมา หมาไม่มีหาง เป็นอย่างนั้นนะ มันไม่ได้หลักได้เกณฑ์อะไร นี่เราเอาแบบพุทธศาสนาที่เป็นชีวิตจิตใจของชาวพุทธเรา มาวัดมาตวง มันไม่มีแบบมีฉบับเลย แม้แต่พระก็เลอะ ๆ เทอะ ๆ

ถ้าลงพระไม่มีแบบฉบับแล้ว จะให้ประชาชนเขาถืออะไรเป็นแบบเป็นฉบับ พระต้องเป็นแบบเป็นฉบับของพระ ศิลแนะนำนั่นคง ข้อวัตรปฏิบัติหน้าที่การงานของพระให้เป็นเรื่องของพระ ๆ ไม่ก้าวก่ายกัน ดูแล้วงามตา อันนี้มันเลอะเทอะไปหมด เลยไม่มีอะไรเป็นแบบเป็นฉบับ ดูไม่ได้

การแต่งเนื้อแต่งตัวก็เหมือนกัน ธรรมดาเขาใช้กางเกง สำหรับผู้ชายนี้กางเกงเขาเรียกว่าเครื่องแต่งตัวสากล แต่งไปได้ทุกแห่งทุกหนไม่แสดงหูแสดงตา แต่เกี่ยวกับเรื่องผู้หญิงเขามีแบบมีฉบับของผู้หญิงในประเทศนั้น ๆ ที่ไม่มีแบบมีฉบับคือประเทศไทย จะดูหมาก็ไม่ถนัด จะดูหมูกก็ไม่ถนัด จะดูวัวก็ไม่ถนัด จะดูคนก็ไม่ถนัด มันคละเคล้าไปหมดด้วยการแต่งเนื้อแต่งตัวไม่มีแบบมีฉบับ เรียกว่าไม่มีหลักใจ หลักใจหลักยึดไม่มี กฎเกณฑ์ไม่มีแล้วไขว่คว้าไปหมด

พุทธศาสนานี้มีหลักมีกฎมีเกณฑ์ทุกอย่าง พระก็ต้องใช้กฎเกณฑ์ของพระ เอาหลักธรรมหลักวินัยมาเป็นกฎเกณฑ์การปฏิบัติของพระ ประชาชนก็แยกออกไปใช้ แล้วก็ให้นำดูน่าชมตามเพศของตน ๆ ไม่เลอะ ๆ เทอะ ๆ นี่ละที่ว่าเมืองไทยเราไม่ค่อยมีแบบมี

ฉบับ เอาหลักพุทธศาสนาซึ่งเป็นหัวใจของคนไทยเราออกวัดรู้กันหมดเลย ถ้าผู้ปฏิบัติตามหลักตามเกณฑ์แล้ว ไม่ว่าจะฆราวาสไม่ว่าพระนาคูทั้งนั้นแหละ อันนี้มันเลอะๆ เทอะๆ ไปหมด โอ้ น่าทุเรศนะ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วผลที่จะได้ก็ไม่เห็นมีอะไร เพราะเหตุคือความเลอะๆ เทอะๆ ในการเคลื่อนไหวปฏิบัติตัวเองมันเลอะเทอะ ผลก็ต้องเป็นแบบเดียวกัน ถ้าจริงจังทุกอย่างๆ ไม่ว่าจะกิจนอกการใน ผลจะเป็นของดีขึ้นมาๆ นาคู

ยกตัวอย่างเอาได้เลย วัดป่าบ้านตาด ถ้ามาขวางกับหลักธรรมหลักวินัยข้อไหนแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งหลักวินัย อย่างน้อยเดือน เราพูดจริง ๆ มากกว่านั้นซ้ำเลย ๆ ไม่ให้อยู่ เนื้อร้ายเป็นภัยต่อส่วนใหญ่ ถ้าเดือนไม่เอาแล้วให้ออกทันที ๆ เพื่อรักษาของดีเอาไว้ ของชั่วของเสียหายของเป็นภัยให้ขับออก นั่นละหลักธรรมหลักวินัย อย่างพระพุทธเจ้าท่านปรับอาบัติปาราชิก สังฆาทิเสส... เรื่อย ๆ ปรับโทษคนที่หมดความเยียวยา

ทุกสิ่งทุกอย่างหมดค่าหมดราคาแล้วปรับเป็นปาราชิกพระ เรียกว่า อสวาโส ไม่มีที่อยู่ที่หลับที่นอน ไม่มีที่พักที่อาศัย ยิ่งกว่าหมาตัวหนึ่ง พระที่ต้องอาบัติปาราชิก แปลว่า ผู้หาค่าหาราคาไม่ได้ อลชฺชิตา ความไม่ละอายบาป ลดลงมา ๆ ท่านปรับโทษเพื่อรักษาของดีเอาไว้ จะว่าพระพุทธเจ้าหาโทษใส่โลกได้อย่างไร เพื่อรักษาของดี ของชั่วเดือน ๆ ถ้าไม่ฟังแล้วขับออก ๆ จึงมีของดีในโลก มีคนดีในโลก อะไรก็แบบเลอะๆ เทอะๆ เอาตามใจชอบ ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เลอะเทอะไปหมดเลย ควรจะถือเป็นหลักเป็นเกณฑ์

เราเป็นชาวพุทธ ขนบประเพณีอันดีงามยังงี้ที่ควรจะปฏิบัติ ก็ควรนำมาปฏิบัติให้พอเหมาะสมบ้าง เรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัวผู้หญิงเมืองไทยเรานี้เลอะเทอะมากที่สุดผู้ชายคนไทยเราถือเอากางเกงเป็นเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวสากล ไม่ขัดหูขัดตา แต่ฝ่ายผู้หญิงนี่มักจะมีเหลวแหลกแหวกแนว อันนี้สำคัญ เป็นยังงี้ผู้หญิงไม่มีหุมีตาเธอ ควรจะดูบ้าง เอาแต่ความเปลิดความเปลินรีนเริงบันเทิงให้เขามองดูครู่หนึ่งก็เอา ทำตัวแหมม ดูไม่ได้นะ แต่งเนื้อแต่งตัวเห็นที่เห็นทำก็ตาม ขอให้เขาได้มองดูสักนิดหนึ่งก็ยั้งดี เขามองดูด้วยความรังเกียจที่สุดก็มี เกลียดที่สุดก็มี มองมีหลายแง่หลายมุม มองดูด้วยความกระหึ่มยืมย่อง มองดูด้วยความเทิดทูน ด้วยความเคารพนับถืออย่างนั้นก็มี เราอย่าเห็นว่าเขามีตาแล้วเขาจะมองแต่เราที่แต่งตัวแบบลิงแบบค่าง แบบสัตว์เดรัจฉาน เขาไม่มองนะอย่างนั้น ขอให้พากันพิจารณาบ้าง

อะไร ๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์ นี้เอาหลักพุทธศาสนาซึ่งเป็นหลักสากลในเมืองไทยเราออกมากาง พระให้เป็นแบบของพระไปแล้วนาคู ประชาชนก็ให้เป็นแบบประชาชนก็

นำดูไปด้วยกัน ๆ อันนี้เลอะเทอะไปหมดทั้งพระทั้งฆราวาส เข้าไปในวัดก็เลอะเทอะ ออกจากวัดยิ่งไปใหญ่เลย แล้วหาที่เกาะที่ยึดที่ไหน พวกลูกเต้าหลานเหลนเกิดมา สูดท้ายภายหลังเข้ามาในวัดเพื่อจะถือเป็นคนดีตัวอย่าง ดูไม่ได้เลย ดูพระก็ดูไม่ได้ ออกไปทางฆราวาสก็ยิ่งแล้วไปอีก เลอะเทอะไปหมด พวกนี้คิดบ้างสิ่งเหล่านี้ เอาละให้ พร

หลังจ้งหัน

เพราะความเมตตาไปถึงหมด ไม่มีคำว่าไกลว่าไกล ส่งทั่วถึงกันหมดเลย แต่ถ้า มันไกลนัก เดี่ยวนี้ร่างกายสุขภาพอ่อนแอเลยมากก็ชักจะเลือก ๆ ถ้าไกลนักก็ไม่ไปแหละ สงสารก็ทนเอา เพราะร่างกายกำลังของเราไม่ได้สังสารด้วย เทพสถิต ภัคดีชুমพลนี้ เท่ากับนี้ไปสูงเนิน-สี่คิ้ว ไกลขนาดนั้นละ คือไปที่ไหนเราจะดูเข็มไมล์ เวลาจะไปคราว หน้าคราวหลังกำหนดถูก ตลอดเวล่ำเวลาก็กำหนดถูก ทางนี้เท่านั้นก็โลเท่านั้นก็โลแล้ว กำหนดเวลาถูก

เมื่อวานนี้ไปวัดถ้ำผาปู ตั้งแต่ท่านอาจารย์คำดีเสียไปแล้ว รู้สึกว่าวัดถ้ำผาปูเรา ยุบยอบลงมาก เราก็สังสารจึงต้องไปเยี่ยมเสมอ ไปนี้ไปด้วยความสังสาร แต่ก่อนท่าน อาจารย์คำดีมีชีวิตอยู่ ท่านกับเรารู้สึกว่าสนิทสนมกันแน่นหนามั่นคงมากจริง ๆ ที่นี้ พอท่านล่วงไปแล้วรู้สึกว่าจะเหววัดถ้ำผาปู เราก็เลยไปเยี่ยมอยู่เสมอ เพราะคิดถึงอาจารย์ คำดี ท่านอาจารย์คำดีนี้เป็นพระที่หาได้ยากมาก ท่านป่วยแล้วเอาไปโรงพยาบาลที่ กรุงเทพฯ พอดีตอนนั้นเราก็ไปพักอยู่ที่กรุงเทพฯ ก็เลยทราบที่ท่านไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ เราก็แน่ใจเลยว่าพระนั้นแหละลากเข็นท่านไป ถ้าธรรมดาท่านจะไม่ไป เราก็เลยไป เยี่ยม

พอดีเป็นจังหวะที่เขากำลังมาฉีดยาท่าน แข็งขาท่านดีดีผิง ๆ เราลดสังเวชนะ พอไปถึงปั๊บก็พอดีหมอมเขาก็มาฉีดยาจังหวะเดียวกัน เราก็ได้ดูต่อหน้าต่อตา ขาท่านดี ผิง ๆ นั้นละชั้นธ ฐาตุชั้นธของท่าน องค์ท่านเองไม่มีปัญหาอะไรแหละ ท่านผ่านไป เรียบร้อยแล้ว พอฉีดยาเสร็จหมอมผ่านไป เราก็ให้ท่านสีทนเข้ามาหาทันทีเลย เอาอย่าง หนักนะ บอกท่านสีทนเอาท่านมานี้ทำไม ท่านปฏิบัติกับท่านมาเป็นเวลานานแล้วนี่วัด ถ้ำผาปู ท่านทำไมจึงไม่รู้จักแงหนักแงเบา ครูบาอาจารย์ประเภทนี้ไม่ใช่ประเภทที่จะมา คลุกเคล้ายุ่งเหยิงวุ่นวายอย่างที่เห็นอยู่นี้ละ ให้รีบเอาออกไป วังนั้นเลย เอ้า ท่าน จะไปตายที่วัดถ้ำผาปูผมจะตามไปเผาศพ ถ้ามาตายที่นี่ผมไม่มาเผา บอกตรง ๆ เลยให้ รีบเอากลับ ดูท่านสีทนอย่างหนัก ให้รีบเอากลับ พอดีท่านสีทนท่านก็เคารพเราอยู่แล้ว อยู่ได้วันที่สองก็ออกไป กลับมาถ้ำผาปู จะอยู่ได้สองวันหรือสามวันท่านก็ไป จะไม่ ทรมาณทางธาตุชั้นธมากไป

นี่จะเป็นเพชรน้ำหนึ่งองค์หนึ่งท่านอาจารย์คำดี เวลาท่านมรณภาพแล้วเศษพอ
อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ นี่ก็แนกกันแล้วตั้งแต่ท่านยังไม่ตายวางั้นเถอะ แนกกันอยู่
ก่อนแล้ว บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นที่เคารพนับถือกับบรรดาลูกศิษย์ที่ใกล้ชิด
เช่นพระเป็นต้น พระท่านจะทราบก่อนแล้วตั้งแต่ท่านยังไม่ตายว่าท่านอยู่ชั้นใดภูมิใด
พระท่านทราบหมดเรียบร้อยแล้ว ทราบอยู่ในไหน ที่นี้เวลาเศษพอท่านแล้วก็อัฐิ
กลายเป็นพระธาตุ จึงมาประกาศทีหลัง สำหรับพระลูกศิษย์ลูกหาท่านทราบมาก่อน
แล้วตั้งแต่ท่านยังไม่ตาย เป็นอย่างนั้นทั้งนั้นละ

คือเหตุที่อัฐิ ก็กระดุกเหมือนกันกับของเราๆ ท่านๆ มันเป็นอะไรเวลาท่านผู้สิ้น
กิเลสท่านมรณภาพเศษพอไปเผา อัฐิก็คือกระดุกเหมือนกันกับเราๆ ท่านๆ แต่
กลายเป็นพระธาตุได้ยังไง นี่เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนสำหรับคนทั่วๆ ไปจะไม่เข้าใจ แต่
สำหรับท่านผู้สิ้นกิเลสท่านเข้าใจกันได้ดี เข้าใจในองค์ท่านเองด้วย บรรดาพระเจ้า
พระสงฆ์ที่ใกล้ชิดติดพันกับท่าน แล้วปฏิบัติภูมิจิตภูมิใจเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกันบ้างเป็น
ธรรมดาเข้าใจได้ดี คือจิตนี้มีความผ่องใสเท่าไรๆ ก็เป็นการชักฟอกธาตุชั้นขึ้นไปในตัว
โดยไม่มีเจตนา หากเป็นหลักธรรมชาติชักฟอกกันไปอย่างนั้น

พอจิตบริสุทธิ์แล้ว อำนาจของจิตที่บริสุทธิ์นี้ชักฟอกตลอด เวลาท่านเข้าสมาธิ
สมาบัติภาวนานั้นเรียกว่าชักฟอกร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ถ้าอยู่ธรรมดาก็ชักฟอกโดย
อัตโนมัติ จิตที่สะอาดสุดยอดแล้วชักฟอกธาตุชั้นที่เป็นของสกปรกให้สะอาดตามส่วน
ของธาตุชั้นที่สกปรก จนกลายเป็นพระธาตุได้ นี่ละที่ต่างกันต่างตรงนี้ คือท่านผู้มีจิต
บริสุทธิ์นานไปเท่าไรๆ ก็ยิ่งชักฟอกๆ ไปเรื่อย จิตที่บริสุทธิ์ชักฟอกธาตุชั้นให้เป็น
ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ไปตามส่วนแห่งความหยาบของธาตุชั้นนี้ จึงกลายเป็นพระธาตุได้
เป็นอย่างนั้นนะ

เวลาเข้าสมาธิภาวนานี้ละเป็นเวลาชักเต็มที่เลยฟอกเต็มที่เลย ถ้าเวลาธรรมดาก็
ชักฟอกไปโดยอัตโนมัติเรื่อยๆ พอจิตเข่าวังในเมื่อไรชักฟอกเพราะกิเลสไม่มีแล้วในใจ
ท่าน ใจผู้สิ้นกิเลสกับใจของพวกสัว่มพวกถ่านเหมือนใจท่านๆ เราๆ นี่ต่างกันคนละ
โลก โลกอันหนึ่งโลกวิมุตติ โลกอันหนึ่งโลกสมมุติ โลกสัว่มโลกถ่านกับโลกทองคำทั้ง
แท่งมันต่างกัน เพราะฉะนั้นเวลาท่านมรณภาพอย่างนั้นอัฐิของท่านจึงกลายเป็นพระ
ธาตุ เพราะจิตที่บริสุทธิ์นี้ชักฟอกตลอดเวลาเลย ถ้าจิตบริสุทธิ์แล้วนิพพานไปเสียเร็วๆ
นี่อัฐิกลายเป็นพระธาตุช้า หรือท่านดำเนินจิตมาโดยลำดับลำดาเหมือนเครื่องบินเหิน
ฟ้า เวลาท่านมรณภาพไปแล้วอัฐิก็กลายเป็นพระธาตุได้เร็วอยู่ ถ้าภูมิจิตภูมิใจของท่าน
ไปอย่างรวดเร็วฝั่งไปเลยนี้ เวลามรณภาพแล้วอัฐิจะกลายเป็นพระธาตุช้าหน่อย ต่างกัน
อย่างนั้นละ

คือมันชักฟอกกันไปในตัว จิตสะอาดเข้าไปสงบเยือกเย็นสะอาดเข้าไปเท่าไรก็ยิ่งชักฟอกธาตุชั้นต่อไปโดยหลักธรรมชาติ จนสะอาดเต็มทีบริสุทธิ์เต็มทีชักฟอกเต็มทีเลย นั่นแหละที่ว่าพระอรหันต์ท่านนิพพานไปแล้วอริขันธ์ของท่านกลายเป็นพระธาตุ เป็นเพราะเหตุนี้เองไม่ใช่เพราะอะไร คือธาตุชั้นนี้ก็เป็นธรรมดาของเรา แต่อำนาจแห่งจิตที่บริสุทธิ์ชักฟอกธาตุชั้นนี้ให้เป็นของสะอาด ตามส่วนแห่งธาตุชั้นที่สกปรก ให้กลายเป็นของสะอาดไปตามส่วนของตนตามจิตที่บริสุทธิ์ไป จึงกลายเป็นพระธาตุได้

นี่ละการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ ท่านเรียกว่า อกาลิโก ๆ ไม่มีกาลสถานที่เวลาลำเวลามากัดกันทำลายได้ สำหรับผู้ทำดีทำชั่วเป็นบุญเป็นบาปได้ด้วยกันเสมอกันหมด ผู้ทำบาปทำเวลาใดก็เป็นบาป ที่แฉ่งที่ลับไม่สำคัญ สำคัญอยู่กับผู้ทำ การกระทำนี้ดีตราแห่งความดีชั่วขึ้นมาแล้ว ที่นี้เวลาทำความดีก็เป็น อกาลิโกเรื่อยไป ทำความชั่วก็เป็น อกาลิโก สิ่งสมมากเท่าไรความชั่วทั้งหลายก็มีน้ำหนักรวมเหมือนหินเหมือนภูเขา หนักเข้า ๆ สุดท้ายก็พาเจ้าของจม

ที่ลงนรกอเวจีอะไรนี้ก็เป็นเพราะอำนาจแห่งกรรม ไม่มีอะไรที่จะหนาแน่นหนักมีอำนาจมากกว่ากรรม กรรมดีกรรมชั่ว ท่านบอกไว้ว่า นตฺถิ กมฺมสมฺมํ พลํ ไม่มีอานุภาพใดที่จะมากกว่าอานุภาพแห่งกรรมดีกรรมชั่วที่สัตว์ทำลงไปแล้ว ท่านว่าฉันนะ คืออันนี้มีอานุภาพมากทีเดียว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ใครจะปฏิเสธเท่าไรก็ตาม ถ้าไม่ปฏิเสธการกระทำชั่วของตนแล้วจะบุญเป็นบาปไปยั้งค้ำ เป็นอย่างนั้นนะ

เว้นแต่พระอรหันต์ท่าน พระอรหันต์ท่านเป็นสักแต่กิริยา คือจิตนี้ผ่านไปหมดแล้ว กิริยาของสมมุติท่านก็ใช้ไปตามสมมุติให้พองามหุงามตาซึ่งเป็นโลกสมมุติด้วยกัน ชั้นนี้ท่านก็เป็นสมมุติ ของโลกทั้งหลายก็เป็นสมมุติก็ปฏิบัติให้เหมาะสมกันเพียงเท่านั้น แต่ที่ท่านจะกลัวว่าจะเป็นบาปเป็นกรรมเป็นสังฆาปาราชิกถ้าเป็นพระนะอย่างนี้ท่านไม่มี ผ่านหมด แต่ท่านก็เทิดทูนหลักธรรมวินัยคือองค์ศาสดาไว้ด้วยดีตลอดไป ธรรมะพระพุทธเจ้าจึงเรียกว่า สวากุขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้วหรือดีแล้ว อกาลิโก ไม่มีกาลสถานที่เวลาลำเวลา สนฺทิฎฺฐิโก จะปรากฏด้วยตัวเอง สนฺทิฎฺฐิโก รู้ด้วยตัวเองสำหรับผู้ทำ อกาลิโก ไม่มีเวลาลำเวลา ปจฺจตุตฺตํ เวทิตพฺโพ ท่านผู้รู้ทั้งหลายจะรู้จำเพาะตน เป็นอยู่ภายในใจนี้

ให้พากันบำเพ็ญนะ ความดีงามคือศาสดาองค์เอกสอนไว้ นอกนั้นคนมีกิเลสสอนไว้ผิด ๆ พลาด ๆ อย่างตั้งขึ้นมาเป็นศาสนานั้นศาสนานี้ เราก็ไม่อยากพูดมันเป็นการกระทบกระเทือนกัน แยกออกไปมันรู้ทันที อะไรเป็นกลอุบายของกิเลส เป็นแผนงานของกิเลส แผนการของกิเลส จะลากเข็นสัตว์โลกไปทางไหน ๆ มันรู้ทันที ส่วนศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านี้ เป็นแผนการที่จะรื้อขนสัตว์ออกจากทุกข์โดยลำดับ

ลำดา ตั้งแต่สร้างบุญได้บุญสร้างบาปได้บาป เป็นไปตามทางของศาสนา ขนบุญชนกุศลไปเรื่อย ถ้าใครฝืนก็ชนบาปชนกรรมไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น สุดท้ายก็พาเจ้าของจม ถ้าทำแต่ความดีงามก็เบาขึ้น ๆ เบาจนกระทั่งพ้นไปเลย

คำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จะสอนเป็นแบบเดียวกันหมด ท่านไม่มีคำว่าก้าวก้าวกัน พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไม่มีคำว่าก้าวก้าวกัน สอนแบบเดียวกันหมด สัพพปาปสฺส อภินิหาร การไม่ทำบาปทั้งปวง ๑ กุศลสุสุปสมุพทา การยังกุศลคือความเจตสิกฉลาดให้ถึงพร้อม ๑ สจิตตปริโยทปนํ การทำจิตของตนให้ผ่องใส จนกระทั่งถึงขั้นบริสุทธิ์ ๑ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ไม่เว้นแต่พระองค์แบบเดียวกันหมด ท่านสอนไว้สามบทที่สำคัญ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงไม่มีขัดแย้งกัน เพราะสอนด้วยญาณวิถีของท่านถูกต้องแม่นยำด้วยกันแล้ว สอนโลกจึงเป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบทั้งนั้น ๆ ไม่ผิด

อย่างพุทธศาสนาเราเป็นศาสนาชั้นเอกเลย พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนา เราอ่านธรรมดา ๆ ก็ได้ตามความคาดหมายของเรา แต่ไม่เหมือนทางภาคปฏิบัติที่รู้เข้าไป พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายท่านรู้ด้วยจิตตภาวนา รู้ภายในพระทัยภายในใจ ผู้ปฏิบัติด้วยจิตตภาวนาก็รู้ภายในใจพ้นภายในใจ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า พอรู้นี้พับตัดสิน สนุทธิฐิติโก ชั้นสุดท้าย รู้ด้วยตนเองขาดสะบั้นไปเลยกิเลสไม่มีเหลือ ท่านปฏิบัติอย่างนั้นนะ

พวกอยู่ข้างในอย่าให้มีเรื่องมีราวนะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ใครมาอย่ามายกโทษยกกรรมกัน ไม่ใช่เรื่อง อันนี้เรื่องสกปรกโสภณเรื่องสัวมเรื่องถาน เรื่องมายกโทษยกกรรม ดูแต่โทษเขาโทษเราไม่ดู หาตุตั้งแต่ความผิดความพลาดของคนอื่น ความผิดความพลาดเจ้าของไม่ดู ผิดวันยังค่ำ คิดออกมาเมื่อไรผิดตลอด ๆ เจ้าของภูมิใจว่าเจ้าของมาบำเพ็ญธรรม บำเพ็ญธรรมอะไรมันสร้างแต่ชวากแต่หนามเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ทั้งตนและผู้อื่น ต่อจากนั้นก็กระทบกระเทือนทะเลาะเบาะแว้งแตกกระจัดกระจายกัน นี่ละความไม่ดีของความคิดที่มันคึกคะนอง หากคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ ความคิดของเจ้าของนั้นตัวภัยที่สุด ให้ดูตัวนั้นนะ

ความคิดอยู่กับตัวเอง คิดขึ้นเรื่องใดมันจะเป็นพินเป็นไฟขึ้นมา ถ้าธรรมะไม่ได้ติดแนบกับมัน สติธรรมเป็นสำคัญ สติธรรม ปัญญาธรรม ถ้าสติติดอยู่แล้วมันจะไม่คิดทางชั่ว สติรู้ตัว ๆ ระงับ ๆ อยากคิดเท่าไรก็ไม่ให้คิด มันก็หมอบ ถ้าปล่อยตามใจแล้วก็มีแต่ชนพินชนไฟเผาตัวเอง อยู่ด้วยกันมากน้อยก็เผากันไปหมด ไม่ดีเลย อยู่ข้างในนี้ก็มากต่อมาก ไม่ทราบมาจากไหน ๆ ไหลเข้ามา ๆ เราก็มองไม่เห็น ที่นี้มันก็เลยเลอะเทอะ กระจัดกระจายออกมาถึงภายนอก แต่ว่าภายในให้เป็นภายใน ภายในในครัว

ภายในวัดภายในพระนี่ให้เป็นพระ อย่มาแก้วกายคลุกเคล้ากันคละเคล้ากันไม่ได้นะ
มาย่งกัน ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนๆ โดยความเป็นธรรมด้วยกัน แล้วอยู่เป็นผาสุก
ทั้งฝ่ายนั้นฝ่ายนี้

ทางจิตมันมีความคิดความคึกความคะนองติดตันไปทางกิเลสตัณหา มันก่อไฟ
ก่อไฟเผาตนเองและเผาคนอื่น แม้ที่สุดมาอยู่ในสถานที่ท่านบำเพ็ญธรรมมันก็สั่งสม
ตั้งแต่ความชั่วช้าลามกเข้าสู่หัวใจ ด้วยอำนาจของกิเลสที่มันเคยชินต่อจิตใจมาแล้วนั้น
แล อันนี้สำคัญมากให้พากันระวัง ให้ดูแต่หัวใจมันคึกมันคะนองไปยงไร สถานที่นี้เป็น
สถานที่บำเพ็ญใจให้ถูกต้องดิงามไปโดยอรรถโดยธรรม อย่าให้กิเลสเข้ามาแทรกแซง
มาคิดเป็นโลกเป็นสงสารเป็นกิเลสตัณหาใช้ไม่ได้นะ อย่านำมาใช้.เอาละเท่านั้น

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz